

Tin Tức Chung Quanh Ta Có Dấu_06

Cuộc diệt chủng người Mỹ của Trung Quốc cộng sản **Anders Corr**

Phải chăng Trung Cộng đang phạm tội diệt chủng chống lại Hoa Kỳ?
Ngày càng có nhiều các cáo buộc và một số bằng chứng cho thấy rằng Bắc Kinh không chỉ sát hại người Mỹ bằng fentanyl bất hợp pháp, mà họ còn có hành động cố sát. Tính cố ý là một thành phần quan trọng trong định nghĩa pháp lý về tội diệt chủng.

Chắc chắn có tồn tại động cơ của việc sử dụng fentanyl, mà hồi năm ngoái 18 tổng chưởng lý các tiểu bang đã gọi là “vũ khí hủy diệt hàng loạt.”

Hoa Kỳ là ‘bức tường thành’ vững chắc nhất chống lại mục tiêu bá chủ toàn cầu đã được thừa nhận của Đảng Cộng sản Trung Quốc (ĐCSTQ). Một nước Mỹ suy yếu bởi người dân Mỹ trở nên ít hơn và chi phí chăm sóc sức khỏe do sử dụng thuốc quá liều lên tới 1 ngàn tỷ USD hàng năm sẽ nói lòng uy thế của ĐCSTQ.

Có hai yếu tố chính trong định nghĩa của Liên Hiệp Quốc về tội diệt chủng đối với cáo buộc rằng ĐCSTQ đang tiến hành chiến tranh hóa học chống lại người Mỹ thông qua việc đầu độc bằng fentanyl.

Sát hại người Mỹ

Đầu tiên, trên thực tế, có phải ĐCSTQ đang sát hại người Mỹ hay không?
Trung tâm Kiểm soát Dịch bệnh (CDC) phát hiện ra rằng trong số hơn 107,000 ca tử vong do dùng thuốc quá liều hàng năm ở Hoa Kỳ, khoảng 71,000 ca là do fentanyl và các chất dạng thuốc phiện tổng hợp khác. CDC dự đoán tỷ lệ tử vong cao này là tương đối không thay đổi cho đến tháng 10/2022, thời điểm gần đây nhất có sẵn một phần dữ liệu.

Theo dữ liệu của CDC, kể từ năm 2016, số ca tử vong do fentanyl đã tăng đáng kể, không thay đổi từ năm 2018 đến năm 2020, với một đợt tăng nhanh khác từ năm 2020 đến đầu năm 2022, sau đó lại không thay đổi ở mức cao hàng năm như hiện tại. Sự gia tăng số ca tử vong do dùng thuốc quá liều kể từ năm 2015 gần như hoàn toàn là do các loại thuốc giảm đau tổng hợp chứa thuốc phiện, trong đó có fentanyl, và ở mức độ thấp hơn là do các chất kích thích tâm thần và cocaine, thường được pha trộn bởi fentanyl rẻ hơn.

Hai miligam fentanyl (có trọng lượng tương đương với 10 hạt muối) có thể gây tử vong. Carfentanyl, mạnh gấp 100 lần so với fentanyl, có thể gây tử vong chỉ với 0.02 miligam, tương đương với 1/10 hạt muối.

Chỉ riêng năm ngoái, Cơ quan Phòng chống Ma túy (DEA) đã thu giữ 379 triệu liều fentanyl có khả năng gây tử vong, nhiều hơn gấp đôi so với số lượng thu được trong năm 2021. Lượng fentanyl này là quá đủ để sát hại mọi công dân Mỹ.

Trong năm 2022, tình trạng sử dụng thuốc quá liều đã trở thành nguyên nhân gây tử vong hàng đầu ở Mỹ đối với độ tuổi từ 18 đến 45, trong đó fentanyl giữ vị trí hàng đầu.

Tại phiên điều trần trước quốc hội hôm 23/03 có nhan đề “Theo dõi Đồng tiền: Mô hình kinh doanh của ĐCSTQ thúc đẩy cuộc khủng hoảng Fentanyl,” các chuyên gia

và các nhà lập pháp đã đồng ý rằng kể từ năm 2018, khi Tổng thống Donald Trump được cho là đã buộc Bắc Kinh phải thả tay ngăn chặn hoạt động sản xuất của Trung Quốc, hầu hết là chất fentanyl bất hợp pháp được buôn bán vào Hoa Kỳ, vốn đã hoàn toàn được chuyển hướng sang các băng đảng ở Mexico, với sự nhận thức tường tận của ĐCS TQ.

Theo ông Jason Grellner, người có kinh nghiệm về chấp pháp, bao gồm cả hoạt động chống ma túy quy mô lớn kéo dài từ năm 1992, trong vòng vài ngày, các băng đảng Sinaloa và Jalisco đã sản xuất những lô fentanyl bất hợp pháp lên đến hàng kilogram, để xuất cảng sang Hoa Kỳ.

Các tiền chất hầu hết được vận chuyển từ Trung Quốc, cộng thêm một số chất từ các nhà hóa học Trung Quốc ở Ấn Độ. Bộ Tài chính Hoa Kỳ và Viện Brookings đã xác định tội phạm có tổ chức của Trung Quốc, trong đó có băng đảng họ Trịnh (Zheng Fujing, Trịnh Phúc Cảnh), trợ giúp sản xuất fentanyl bất hợp pháp ở Mexico. Băng đảng họ Trịnh này hoạt động thông qua các cửa hàng bình phong, trong đó có các dịch vụ thú y. Hình thức này là thích hợp bởi vì fentanyl dần dần được trộn lẫn với thuốc an thần thú y gọi là xylazine, khiến cho việc đảo ngược tình trạng sử dụng thuốc quá liều trở nên khó khăn hơn.

Cố sát

Thứ hai, ĐCS TQ có rắp tâm sát hại người Mỹ hay không?

Dân biểu Andy Ogles (Cộng Hòa-Tennessee) cho rằng là có như vậy. “Đảng Cộng Sản Trung Quốc đang hủy hoại các cộng đồng người Mỹ,” ông nói. “Họ đang đem đến sự đổ vỡ xã hội và chia rẽ các gia đình. Họ đang cố tình làm điều này, với sự giúp đỡ của chính phủ ông Biden, vốn không thể tự nhận ra rằng biên giới của chúng ta không an toàn. ... Ông Ogles cũng cho biết hồi tháng trước, CBP [Cục Hải quan và Biên phòng Hoa Kỳ] đã thu giữ 2300 pound (khoảng 907kg) fentanyl tại biên giới phía tây nam, tăng 238% so với tháng 02/2022.”

“Việc chúng ta không đảm bảo được chủ quyền của chính mình đang tạo ra một động lực tài chính để Đảng Cộng Sản Trung Quốc sát hại người Mỹ.”

Ông Grellner nói với ủy ban rằng ĐCS TQ bán các loại thuốc gây tử vong cho chúng ta “vì họ muốn sát hại chúng ta.” Ông trích dẫn một cảnh báo của DEA từ tháng trước phát hiện fentanyl được trộn với xylazine ở 48 trên 50 tiểu bang. Được biết đến với tên đường phố là “trang,” xylazine không thể bị trung hòa bởi Naloxone, thuốc giải độc chính cho tình trạng ngộ độc fentanyl.

Giám đốc DEA Anne Milgram nêu rõ trong cảnh báo nêu trên rằng, “Hệ thống Phòng thí nghiệm DEA đang báo cáo rằng vào năm 2022, khoảng 23% bột fentanyl và 7% viên fentanyl bị DEA thu giữ có chứa xylazine.”

Theo Cục Quản lý Thực phẩm và Dược phẩm, yohimbine hydrochloride và tolazoline hydrochloride không thể đảo ngược [tác dụng của] xylazine, nhưng lại không được chấp thuận sử dụng ở người. Không có loại thuốc nào được chấp thuận để đảo ngược tình trạng ngộ độc xylazine ở người.

Trao đổi với ủy ban, ông Grellner nhấn mạnh: “Chỉ có một lý do duy nhất để họ bán chất độc này, và đó là để khiến cho Hoa Kỳ bất ổn và sát hại người Mỹ.”

Hiện tại còn có các bằng chứng khác về dã tâm muốn sát hại người Mỹ của ĐCSTQ. Sau khi Chủ tịch Hạ viện đương thời Nancy Pelosi đến thăm Đài Loan hồi tháng Tám năm ngoái, Bắc Kinh đã trả đũa bằng cách đình chỉ hợp tác chống ma túy với Hoa Kỳ.

Điều này đã gây áp lực một cách cố ý cho Hoa Kỳ bằng cách không hành động chống lại bọn tội phạm ở Trung Quốc buôn bán tiền chất fentanyl cho các băng nhóm sản xuất fentanyl ở Mexico. Sau đó, trong vòng bảy tháng và với 62,000 ca tử vong do dùng thuốc quá liều ở Hoa Kỳ, Bắc Kinh vẫn không hợp tác trong vấn đề chống ma túy.

Theo thành viên ủy ban Donald Im, cựu trợ lý đặc vụ trong Bộ phận Hoạt động Đặc biệt của DEA, chính quyền các tỉnh ở Trung Quốc còn tiến xa hơn để thực sự tài trợ cho các công ty hóa chất sản xuất tiền chất fentanyl, để cuối cùng xuất cảng sang Hoa Kỳ.

Do đó, chúng ta có thể lập luận chắc chắn rằng ĐCSTQ không chỉ tích cực tham gia vào việc sát hại người Mỹ với việc trợ giúp sản xuất fentanyl bất hợp pháp, mà còn cố ý làm như vậy, và do đó đã tham gia vào tội ác diệt chủng. Động cơ là họ mang lại lợi ích kinh tế và quân sự trong quá trình này, đặc biệt là khi xem xét tác động của họ đối với cán cân quyền lực giữa Trung Cộng và Hoa Kỳ.

Một cuộc diệt chủng người Mỹ là tương đương với các cuộc diệt chủng khác của ĐCSTQ đối với người Duy Ngô Nhĩ, người Tây Tạng, và Pháp Luân Công.

Không bảo vệ nước Mỹ

Tuy nhiên, chính phủ ông Biden đã không làm gì để giảm thiểu thảm kịch đang diễn ra và mối đe dọa hiện hữu này đối với Hoa Kỳ.

“Chúng ta biết chính xác chuyện gì đang xảy ra. Chúng ta có thể nêu tên những ai đang tham gia. Chúng ta có thể nêu tên các địa điểm. Chúng ta có các vệ tinh ở độ cao hai dặm rưỡi trong không gian vốn có thể đọc được cả biển số xe ... chúng ta biết chính xác nơi sản xuất chất độc này,” ông Grellner lưu ý.

Một số thành viên ủy ban đồng ý rằng sự thất bại là do Hoa Kỳ thiếu ý chí chính trị trong việc đưa ra các lệnh cấm vận thương mại, các lệnh trừng phạt, và thuế quan, gắn liền với tiến trình chống lại fentanyl bất hợp pháp ở Trung Quốc và Mexico.

Để loại bỏ mối đe dọa này, chúng ta cần xem mối đe dọa của fentanyl bất hợp pháp cũng nghiêm trọng như đối với nạn diệt chủng và vũ khí hủy diệt hàng loạt.

“Đây không phải là việc buôn bán ma túy, đây là một cuộc tấn công vào Hoa Kỳ, và ngay khi chúng ta hiểu rằng ... chúng ta xem đó là một cuộc tấn công vào Hoa Kỳ,” ông Grellner nhận định.

“Họ đang sát hại những người trong độ tuổi chiến đấu ở Hoa Kỳ, nếu chúng ta buộc phải tham chiến bất cứ lúc nào trong tương lai, và chúng ta cần hiểu điều đó và truy đuổi họ, y như thể điều đó đang xảy ra ngay bây giờ. Thời gian hành động đã là ngày hôm qua rồi.”

The Uncomfortable Truth About Affirmative Action and Asian-Americans
Jeannie Suk Gersen

The application process for schools, fellowships, and jobs always came with a ritual: a person who had a role in choosing me—an admissions officer, an interviewer—would mention in his congratulations that I was “different” from the other Asians.

When I won a scholarship that paid for part of my education, a selection panelist told me that I got it because I had moving qualities of heart and originality that Asian applicants generally lacked.

Asian applicants were all so alike, and I stood out. In truth, I wasn’t much different from other Asians I knew. I was shy and reticent, played a musical instrument, spent summers drilling math, and had strict parents to whom I was dutiful.

But I got the message: to be allowed through a narrow door, an Asian should cultivate not just a sense of individuality but also ways to project “Not like other Asians!”

*In a federal lawsuit filed in Massachusetts in 2014, a group representing Asian-Americans is claiming that Harvard University’s undergraduate-admissions practices unlawfully discriminate against Asians.
(Disclosure: Harvard is my employer, and I attended and teach at the university’s law school.)*

The suit poses questions about what a truly diverse college class might look like, spotlighting a group that is often perceived as lacking internal diversity. The court complaint quotes a college counsellor at the highly selective Hunter College High School (which I happened to attend), who was reporting a Harvard admissions officer’s feedback to the school: certain of its Asian students weren’t admitted, the officer said, because “so many” of them “looked just like” each other on paper.

The lawsuit alleges that Harvard effectively employs quotas on the number of Asians admitted and holds them to a higher standard than whites. At selective colleges, Asians are demographically over-represented minorities, but they are underrepresented relative to the applicant pool.

Since the nineteen-nineties, the share of Asians in Harvard’s freshman class has remained stable, at between sixteen and nineteen per cent, while the percentage of Asians in the U.S. population more than doubled.

A 2009 Princeton study showed that Asians had to score a hundred and forty points higher on the S.A.T. than whites to have the same chance of admission to top universities. The discrimination suit survived Harvard’s motion to dismiss last month and is currently pending.

When the New York Times reported, last week, that the Justice Department’s Civil Rights Division was internally seeking lawyers to investigate or litigate “intentional race-based discrimination in college and university admissions,” many people

immediately assumed that the Trump Administration was hoping to benefit whites by assailing affirmative action.

The Department soon insisted that it specifically intends to revive a 2015 complaint against Harvard filed with the Education and Justice Departments by sixty-four Asian-American groups, making the same claim as the current court case: that Harvard intentionally discriminates against Asians in admissions, giving whites an advantage.

(The complaint had previously been dismissed in light of the already-pending lawsuit.)

The combination of the lawsuit and the potential federal civil-rights inquiry signals that the treatment of Asians will frame the next phase of the legal debate over race-conscious admissions programs.

Just last year, the Supreme Court upheld the constitutionality of the University of Texas at Austin's affirmative-action program, which, like Harvard's, aims to build a diverse class along multiple dimensions and considers race as one factor in a holistic review of each applicant.

Justice Kennedy, writing for the majority, approved of a university's ability to define "intangible characteristics, like student body diversity, that are central to its identity and educational mission."

ncidentally, the phrase "intangible characteristics" echoes the sort of language that often describes the individualizing or leadership qualities that many Asian-American applicants, perceived as grinds with high test scores, are deemed to lack.

The complaint against Harvard highlights the school's history of using similar language to describe Jewish students nearly a century ago, which led to a "diversity" rationale designed to limit Jewish enrollment in favor of applicants from regions with fewer Jews, such as the Midwest. If diversity of various kinds is central to an elite school's mission, an Asian may have to swim upstream to be admitted.

The U.T. affirmative-action case was brought by a white student and financed by Edward Blum, a white Jewish conservative who is also financing the lawsuit against Harvard. Justice Alito's dissent in the U.T. case said that, in failing to note that U.T.'s admissions practices discriminated against Asians, the Court's majority acted "almost as if Asian-American students do not exist."

For Asian-Americans—the majority of whom support affirmative action—being cast in the foreground of the affirmative-action debate can be awkward and painful.

Affirmative action has consistently been a "wedge" issue, and groups such as Asian Americans Advancing Justice have opposed attempts to use Asian students as the wedge in conservative attacks on affirmative action that may harm black and Latino students. Some simply deny that race-conscious admissions procedures are disadvantaging Asians at all, which avoids confronting a complicated dilemma.

The Harvard lawsuit does raise uncomfortable questions, especially in a time when it is also becoming less comfortable to be an immigrant. Is an admissions process that

disadvantages a minority group benign, or even desirable, if that minority group is demographically over-represented in higher education? Should colleges pursue their interest in a diverse class by limiting admissions of a minority group whose numbers may otherwise overwhelm the class?

Because our legal doctrine prohibits racial quotas, it is currently impossible to have an honest discussion of these questions. The truth is that, in addition to a holistic review of each applicant that considers race as one factor, colleges undertake some amount of balancing so that they do not end up with a class that is swamped by members of any particular race—or with too many scientists, poets, or dancers, for that matter.

But admissions offices cannot admit to efforts at racial balancing or anything that sounds remotely like quotas. Hence, Harvard's litigation position must attribute the resulting race composition and the percentage of Asians in its class solely to the holistic method, admitting to no racial balancing.

This account is plausible if, in fact, despite disproportionately strong academic credentials, Asian applicants are severely less likely than white ones to have the special personal qualities that colleges seek. That is the inevitable implication of Harvard's position, which would be in line with long-standing perceptions of Asians as indistinguishable from one another.

The lawsuit may well entail an inquiry into whether Asian applicants' non-academic qualifications were disproportionately un-special compared to those of white applicants.

(In addition to Harvard submitting comprehensive admissions data for discovery in the case, several competitive high schools with large numbers of Asian students are also being asked to provide information about their students' applications to Harvard.)

But this lawsuit, and much of the discussion of affirmative action that surrounds it, makes a serious error in assuming that, in order to stop discrimination against Asian applicants, race-conscious affirmative action must end.

The argument simply proves too much. Continued use of affirmative action of the kind upheld by the Supreme Court is perfectly compatible with tackling the discrimination at issue.

The problem is not race-conscious holistic review; rather, it is the added, sub-rosa deployment of racial balancing in a manner that keeps the number of Asians so artificially low relative to whites who are less strong on academic measures.

It is also time to look seriously at the impact on Asians (many of them immigrants or the children of immigrants) of the advantage enjoyed by legacy admissions and wealthy families who are likely to give significant donations.

It distorts and confuses the debate to lay the preferential treatment for whites over Asians at the feet of affirmative action—or, on the other side, to deny that Asians are disadvantaged in admissions today.

In the pursuit of diversity, some amount of racial balancing seems unavoidable, however taboo. We should not want the composition of our elite universities to be wildly out of proportion to the racial composition of our country.

Such lopsided access to gateways of opportunity and power—say, with whites being severely underrepresented at schools like Harvard—has the potential to fuel dangerous resentment and disturb social peace, at least if the change occurs too far ahead of demographic changes that are projected to make whites a minority in this country in less than three decades.

I would not relish seeing the nation's most elite colleges become majority Asian, which is what has resulted at selective high schools, such as Stuyvesant, that do not consider race in admissions at all.

It is also extremely troubling when solely test-based admissions such as Stuyvesant's reflect the failure to remedy structural disadvantages suffered by black and Latino students.

What is needed instead, then, is race-conscious affirmative action, to address the historic discrimination and under-representation of blacks and Latinos, in combination with far less severity in the favoring of whites relative to Asians.

Harvard and other schools will vigorously defend their use of race-conscious affirmative action along the lines previously upheld by the Supreme Court. Outside of court, the Asian-discrimination claim may move colleges to refine their admissions procedures and better calibrate for diversity and fairness.

It is unrealistic to think that universities like Harvard can immediately stop privileging white applicants, given the current whiteness of their donors, but that picture will change over time.

It was as Jews gained more political power and became more likely to be donors that elite schools' discrimination against them waned. And, for the first time, racial minorities are a majority of this year's entering class at Harvard. The enrollment of Asians is the highest ever, at more than twenty-two per cent, with their increased share cutting into white, rather than black or Latino, enrollment.

Those trends will be hard to reverse, and other schools will follow suit. For Asian-American students, the imperative to show originality will continue. But I hope that we can soon say goodbye to the admissions ritual whereby an Asian student is paradoxically expected to represent other Asians by proving she is different from them.

**** Jeannie Suk Gersen is a contributing writer to The New Yorker and a professor at Harvard Law School.*

Nhóm dân biểu Mỹ đưa ra dự luật nhân quyền nhằm vào quan chức, bộ công an VN
VOA Tiếng Việt

Bốn đồng chủ tịch Nhóm Vietnam Caucus ở Quốc hội Hoa Kỳ.

Bốn dân biểu liên bang Hoa Kỳ vừa giới thiệu một dự luật lưỡng đảng nhằm buộc các quan chức Việt Nam phải chịu trách nhiệm vì vi phạm nhân quyền nghiêm trọng, và cấm các khoản tài trợ cho Bộ Công an Việt Nam vì cho rằng bộ này đang thực hiện các hoạt động gián điệp.

Các đồng chủ tịch Ủy ban Việt Nam tại Quốc hội Mỹ (Congressional Vietnam Caucus) gồm các dân biểu Michelle Steel, Chris Smith, Lou Correa, và Zoe Lofgren trình Dự luật HR 3172 tại Hạ viện hôm 11/5, đúng vào ngày các nhà lập pháp Mỹ kỷ niệm 29 năm Ngày Nhân quyền Việt Nam.

Trao đổi với VOA Việt Ngữ qua điện thoại hôm 11/5, Dân biểu Michelle Steel, đảng viên Cộng hòa, đại diện cử tri Khu vực 45 ở bang California, nói:
“Dự luật này không phải từ một đảng, nó là dự luật lưỡng đảng, bốn thành viên quốc hội cùng giới thiệu dự luật mà chúng tôi gọi là ‘Đạo luật Nhân quyền Việt Nam’.
Chúng tôi muốn rằng các quan chức Việt Nam phải chịu trách nhiệm vì những vi phạm nhân quyền trắng trợn. Chuyện vi phạm này xảy ra biết bao nhiêu năm rồi. Chúng ta phải làm một cái gì đó về chuyện này!”

Dân biểu Michelle Steel.

Nữ dân biểu cho biết dự luật này còn giúp ngăn chặn các hành động tài trợ hay tiếp tay cho Bộ Công an Việt Nam.

“Chúng ta phải cấm mọi khoản tài trợ trực tiếp hoặc gián tiếp cho Bộ Công an Việt Nam. Họ thực sự đang tham gia vào hoạt động gián điệp, tấn công không gian mạng. Chúng ta phải buộc họ dừng lại tất cả những điều này”.

“Ngoài ra, chúng tôi cũng kêu gọi hạn chế hỗ trợ phi nhân đạo cho chính phủ Việt Nam cho đến khi đạt được các tiến bộ nhân quyền nhất định”.

Dân biểu Lou Correa, đảng viên Dân chủ, đại diện Khu vực 46 ở California cho biết trong một tuyên bố: “Chính phủ Việt Nam cần phải chịu trách nhiệm về những vi phạm nhân quyền nghiêm trọng, ảnh hưởng đến các cử tri của tôi và gia đình họ ở Việt Nam hàng ngày. Tôi rất vinh dự được hỗ trợ Đạo luật Nhân quyền Việt Nam, thúc đẩy chính phủ Việt Nam mở rộng và bảo vệ các quyền tự do dân sự, nhân quyền, và quyền tự do tôn giáo ở Việt Nam”.

“Đạo luật Nhân quyền Việt Nam lương danh của chúng tôi sẽ giúp cung cấp cho người dân Việt Nam những công cụ và thông tin họ cần để đấu tranh cho sự thay đổi

từ bên trong, và nó sẽ buộc chính phủ Việt Nam phải chịu trách nhiệm về những hành động tàn bạo. Đó là một dự luật vừa mang lại lợi ích tốt nhất cho Hoa Kỳ và vừa cho cả khu vực Ấn Độ Dương-Thái Bình Dương”, Dân biểu Zoe Lofgren, đảng viên Dân chủ, đại diện Khu vực 18 ở California, đưa ra quan điểm.

“Chính quyền Cộng sản Việt Nam không tôn trọng quyền tự do báo chí, tự do internet hay các liên đoàn lao động độc lập”, Dân biểu Chris Smith, đảng viên Cộng hòa, đại diện Khu vực 04, bang New Jersey, nói.

“Chính phủ đã thất bại trong việc bảo vệ phụ nữ và trẻ em gái khỏi nạn buôn người và việc đàn áp tôn giáo của họ - bao gồm cả Giáo hội Công giáo - đã đặc biệt trở nên tồi tệ hơn trong năm qua, khiến Bộ Ngoại giao đưa Việt Nam vào Danh sách Theo dõi Đặc biệt (SWL) và Ủy ban Hoa Kỳ về Tự do Tôn giáo Quốc tế liệt Việt Nam vào diện một Quốc gia Cần quan tâm Đặc biệt (CPC)”.

Phát biểu tại sự kiện Ngày Nhân quyền Việt Nam ở Quốc hội Mỹ hôm 11/5, bà Steel kỳ vọng rằng dự luật nhân quyền lưỡng đảng mà bà đang nỗ lực vận động sẽ giúp người dân có quyền tự do bày tỏ ý kiến của mình mà không sợ chính quyền trừng phạt, bên cạnh đó là quyền tự do tôn giáo, quyền tín ngưỡng, là những quyền căn bản được quốc tế công nhận.

Nhóm dân biểu Mỹ kêu gọi trừng phạt 8 công an Hà Tĩnh theo luật Magnitsky

Dự luật HR 3172 còn hối thúc nhánh hành pháp Hoa Kỳ thực hiện các biện pháp trừng phạt chính đã được quy định trong Đạo luật Magnitsky Toàn cầu và Đạo luật Tự do Tôn giáo Quốc tế, bao gồm từ chối cấp thị thực và trừng phạt tài chính đối với các quan chức Việt Nam vi phạm.

Bộ Ngoại giao và Bộ Công an Việt Nam chưa phản hồi ngay lời đề nghị bình luận của VOA về dự luật này.

Giới tranh đấu cho nhân quyền và tự do tôn giáo cho Việt Nam bày tỏ sự ủng hộ đối với dự luật lưỡng đảng này.

Từ Virginia, ông Phan Thông Hưng, đại diện cho ban tổ chức Ngày Nhân quyền Việt Nam 11/5, nói rằng ông rất vui mừng về nỗ lực lập pháp mới này của các dân biểu Mỹ.

“Dự luật 3172 được giới thiệu bởi bốn dân biểu trong nhóm Vietnam Caucus là một điều rất vui cho tất cả Nhóm Ngày Nhân quyền Việt Nam và các tổ chức khác đồng hành với chúng tôi. Đây là một chương mới để bắt đầu một hành trình và chúng tôi có thể sẽ vận động bên Thượng viện có một dự luật tương tự...”

“Khi dự luật này thành luật thì những chuyện như các quan chức Việt Nam có hành động đàn áp tù nhân lương tâm, tù nhân chính trị thì họ sẽ bị ảnh hưởng rất nhiều. Đó là một điều răn đe đối với họ và cũng bảo vệ các tù nhân, các nhà hoạt động vì nhân quyền ở Việt Nam”.

Tượng tự, ông Nguyễn Bá Tùng, giám đốc điều hành Mạng lưới Nhân quyền Việt Nam có trụ sở ở California, nhận định:

“Dự luật được bốn dân biểu cả hai đảng đề xuất, tôi thấy đây là một thắng lợi cho những người Việt ở hải ngoại tha thiết với vấn đề nhân quyền trong nước”.

“Dự luật cho phép chúng ta hài lòng hơn đó là việc kêu gọi hạn chế vấn đề hỗ trợ phi nhân đạo cho Việt Nam”.

“Tuy nhiên, vẫn còn có những lo ngại về cơ hội thành công của dự luật vì nhiệm kỳ của khóa quốc hội này đến cuối năm tới là chám dứt, thời gian ngắn quá và vận động cũng khó khăn. Thứ đến là tình hình địa chính trị ở Việt Nam và Đông Nam Á, theo đó việc Việt Nam xích lại giữa Việt Nam và Hoa Kỳ là nhu cầu của Hoa Kỳ bây giờ. Và cũng cần có một dự luật tương đương ở Thượng viện”, ông Nguyễn Bá Tùng phân tích các khó khăn mà Dự luật 3172 sẽ gặp phải.

“Dù rằng tương lai như thế nào đi nữa, nhưng khi các dân biểu đã lên tiếng thì đây là một cảnh báo với chính quyền Việt Nam là không phải dễ dàng qua mặt về vấn đề nhân quyền đối với chính giới Mỹ”, ông Tùng nhận định.

Từ bang Oregon, nhà hoạt động Lê Văn Sơn, cựu tù nhân lương tâm Việt Nam, chia sẻ:

“Tôi rất vui vì hôm nay các dân biểu lưỡng đảng Hoa Kỳ đã đưa ra Dự luật Nhân quyền Việt Nam”.

“Nhà cầm quyền Cộng sản Việt Nam duy trì sự độc quyền về chính trị và không cho phép thách thức nào đe dọa đến sự lãnh đạo của Đảng Cộng sản, tiếp tục ngăn cấm người dân Việt Nam lên tiếng và nói lên quan điểm của mình...”

“Tôi hy vọng rằng Dự luật Nhân quyền này sớm trở thành luật để áp dụng đối với thể chế độc tài Cộng sản Việt Nam và những cá nhân trong thể chế độc tài đó đã vi phạm nhân quyền. Tôi hy vọng chính phủ Hoa Kỳ sẽ mạnh mẽ hơn trong việc thúc đẩy nhân quyền cho Việt Nam”.

Từ trước đến nay, chính quyền Việt Nam vào các dịp khác nhau luôn bác bỏ các cáo buộc vi phạm nhân quyền hay việc đàn áp các nhà hoạt động nhân quyền, nói rằng họ chỉ bắt giam và xét xử những ai “vi phạm pháp luật”.

Hồi tháng 2 năm nay, phản hồi yêu cầu bình luận của VOA sau khi các đồng chủ tịch nhóm Vietnam Caucus ra tuyên bố về thúc đẩy nhân quyền Việt Nam, Bộ Ngoại giao Việt Nam nói rằng: “Bảo vệ và thúc đẩy quyền con người là chính sách nhất quán của Nhà nước Việt Nam”.

“Việt Nam luôn xem con người là trung tâm, là động lực của quá trình Đổi mới và công cuộc phát triển đất nước, và luôn nỗ lực vì mục tiêu nâng cao đời sống, quyền thụ hưởng của người dân, không để ai bị bỏ lại phía sau. Các quyền con người và quyền công dân được ghi nhận trong Hiến pháp Việt Nam, được bảo vệ và thúc đẩy bởi các văn bản pháp luật cụ thể và được triển khai trong thực tiễn”, tuyên bố của Phó Phát ngôn Bộ Ngoại giao Việt Nam Phạm Thu Hằng viết.

Phía Việt Nam nói rằng họ “sẵn sàng” trao đổi với Hoa Kỳ trong các khuôn khổ hiện có về các vấn đề hai bên cùng quan tâm “trên tinh thần thẳng thắn, cởi mở và tôn trọng lẫn nhau, đóng góp vào việc thúc đẩy quan hệ đối tác toàn diện giữa hai nước”.

Bầu cử sơ bộ đảng Cộng Hòa: Đường đua càng đông, Donald Trump càng dễ thắng.

Còn hơn một năm nữa mới đến kỳ bầu cử tổng thống Mỹ 2024. Cuộc chạy đua giành quyền ra ứng cử tổng thống trong Đảng Cộng Hòa đang trở nên nhộn nhịp. Ngày 05/05/2023, cựu tổng thống Mike Pence đã nộp hồ sơ ứng cử, những ngày tới ít nhất có thêm 2 nhân vật nữa, cộng với 8 ứng viên đã tuyên bố. Tuy nhiên càng nhiều đối thủ cạnh tranh cựu tổng thống Donald Trump lại càng rộng đường về đích ở chặng đua trong đảng Cộng Hòa.

Kỳ bầu cử tổng thống 2016, tỷ phú Donald Trump đã gây từ bất ngờ đến kinh ngạc cho các đối thủ khi vượt qua cuộc bầu cử sơ bộ trong đảng Cộng Hòa để sau đó đắc cử tổng thống Mỹ.

Lần này cựu tổng thống Mỹ luôn áp đảo đối thủ về dự định phiếu bầu sơ bộ trong đảng, trong khi các đối thủ cạnh tranh của ông đông hơn nhiều, dự kiến sẽ có khoảng hơn một chục nhân vật, gồm những nghị sĩ có tên tuổi, cựu và đương kim thống đốc các bang của nước Mỹ. Tất cả đều chung một tham vọng được đại diện cho đảng Cộng Hòa giành chiếc ghế tổng thống Hoa Kỳ vào năm 2024.

Riêng trong tuần này, ba nhân vật mới gia nhập cuộc đua. Người được mong đợi nhiều nhất trong số này chính là Mike Pence, vị phó trung thành tận tâm nhất với Donald Trump trong suốt nhiệm kỳ tổng thống đầy sóng gió.

Ông Pence chỉ quay lưng lại với lãnh đạo của mình sau khi ông Donald Trump đã thất cử nhưng kêu gọi cử tri không công nhận chiến thắng của đối thủ dẫn đến sự kiện người biểu tình ủng hộ ông Trump tấn công nhà Quốc Hội ngày 06 tháng Giêng 2021.

Sau cựu phó tổng thống Mike Pence sẽ là một cựu đồng minh khác của Donald Trump gia nhập đường đua : ông Chris Christie, cựu thống đốc bang New Jersey, 60 tuổi. Kỳ bầu cử tổng thống 2016 cũng từng ra tranh cử, nhưng thất bại và nhanh chóng quay sang ủng hộ ứng cử viên Trump. Lần này ông trở thành một đối thủ chống Trump kịch liệt.

Cho đến thời điểm này, theo các thăm dò ý định bỏ phiếu bầu sơ bộ của đảng Cộng Hòa, tất cả các ứng viên cũ cũng như mới, không một ai có thể sánh với Donald Trump với 53% phiếu. Ông Mike Pence hiện tại không thể gọi là đối thủ đáng kể của ông Trump chỉ đạt được 4%. Chỉ có thống đốc bang Florida Ron DeSantis là có được tỷ lệ 22% dự định phiếu bầu có thể được coi là đối thủ nghiêm túc của Donald Trump.

Các nhà phân tích chính trị tại Mỹ nhận định ứng viên Trump có thể trông cậy vào sự ủng hộ của những thành phần bảo thủ nhất, ít nhất chiếm 1/3 các cử tri của đảng Cộng Hòa.

Ông Ron DeSantis đã nỗ lực lôi kéo số cử tri này, nhưng không mấy ai sẽ rời bỏ Trump. Khi số lượng ứng viên đông đảo như hiện nay, theo các nhà phân tích, Ron DeSantis muốn có được cơ hội chiến thắng Trump thì ông phải thu phục được ít nhất 70% cử tri của các ứng viên khác. Như vậy ông DeSantis vừa phải cạnh tranh với Donald Trump, lại vừa phải tranh giành phiếu bầu với một loạt các đối thủ khác trong đảng Cộng Hòa.

Theo giới quan sát, chiến lược của Ron DeSantis chủ yếu là trông chờ cựu tổng thống Mỹ sẽ bị loại khỏi cuộc đua bởi hàng loạt vụ bê bối, rắc rối với tư pháp đang đeo đuổi Donald Trump, dựa vào đó để thuyết phục, lôi kéo những người ủng hộ, hy vọng Donald Trump buộc phải rút khỏi cuộc đua.

Từ nay đến ngày bầu cử sơ bộ của đảng Cộng Hòa còn hơn 6 tháng nữa, chính trường Mỹ cũng như trong nội bộ phe Cộng Hòa còn nhiều biến động. Sẽ có những người đuối sức bỏ cuộc đua giữa chừng, sẽ có những cuộc mặc cả lôi kéo liên minh, mỗi người đều chuẩn bị một chiến lược riêng để chứng minh những số liệu thăm dò ý định bỏ phiếu là sai.

Trong khi chờ đợi, chỉ có một người luôn ung dung tự tại trên đường đua là Donald Trump. Càng có nhiều đối thủ thì phiếu bầu chống Trump sẽ càng phân tán và ông ta càng có thêm nhiều cơ hội chiến thắng. Với Donald Trump lúc này đúng là cuộc cờ càng đông thì càng vui.

Một chiến lược gia đảng Dân Chủ, bà Amani Wells-Onyioha dự đoán với AFP rằng : "Các ứng cử viên sơ bộ của Đảng Cộng hòa có thể cố gắng hết sức, nhưng nếu các

cáo buộc hiếp dâm (và cuộc tấn công vào Điện Capitol) không lay chuyển được cơ sở ủng hộ Trump, thì những ứng cử viên này cũng không làm gì được".

<https://www.rfi.fr/vi/ph%C3%A2n-t%C3%ADch/20230606-b%E1%BA%A7u-c%E1%BB%AD-s%C6%A1-b%E1%BB%99-%C4%91%E1%BA%A3ng-c%E1%BB%99ng-h%C3%B2a-%C4%91%C6%B0%E1%BB%9Dng-%C4%91ua-c%C3%A0ng-%C4%91%C3%B4ng-donal-trump-c%C3%A0ng-d%E1%BB%85-th%E1%BA%AFng>

Xin mọi người cẩn cảnh giác

Đây không phải là một trò đùa - Hãy cảnh giác !!

Xin vui lòng chuyển cái này cho gia đình và bạn bè ... !!!

Một hành động mới đang được thực hiện trong các thành phố, đặc biệt là ở Houston Texas nơi nó bắt đầu.

Một chiếc khăn ăn được đặt trong chốt cửa bên ngoài của xe và được tẩm bằng chất độc hoặc loại thuốc làm cho cơ thể ngay lập tức bị tê và không mạch lạc.

Đó là fentanyl !!!

Nó được sử dụng như một phương pháp mới để gây mê để thực hành hành vi hãm hiếp, bắt cóc hoặc đánh cắp một chiếc xe.

Nếu bạn tìm thấy như thế này trên xe của bạn tốt nhất không chạm vào nó,

Thông báo cho cơ quan thực thi pháp luật, hãy ở lại và tránh xa chiếc xe của bạn,

nhìn quanh mình xem có người nào theo dõi bạn? tại thời điểm này bạn

đang bị theo dõi và họ có thể có một kế hoạch sao lưu về cách họ sẽ tấn công bạn!

Hãy gọi nó cho mọi người biết để cảnh giác!

(Trích Email bác Võ Văn Thạnh)

Chúng ta không thể có hệ thống tư pháp hai tầng

Caden Pearson

Biên dịch : Thanh Nguyên

Ông Vivek Ramaswamy bình luận về vụ truy tố ông Trump: 'Chúng ta không thể có hệ thống tư pháp hai tầng'

Hôm thứ Năm (08/06), ứng cử viên tổng thống thuộc Đảng Cộng Hòa Vivek Ramaswamy đã bày tỏ lo ngại rằng Bộ Tư pháp (DOJ) đang áp dụng một tiêu chuẩn tư pháp khác trong các cuộc điều tra của họ đối với cách cựu Tổng thống Donald Trump và Tổng thống Joe Biden giải quyết các tài liệu mật.

Vào tối thứ Năm, ông Trump đã tiết lộ rằng ông đã được triệu tập để hiện diện tại tòa án liên bang ở Miami vào ngày 13/06. Biện lý Đặc biệt Jack Smith sẽ truy tố ông sau khi tiến hành một cuộc điều tra kéo dài nhiều tháng về các tài liệu mật đã bị lấy đi khỏi khu nghỉ dưỡng Mar-a-Lago của ông Trump hồi tháng 08/2022.

Khẳng định bản thân vô tội, ông Trump đã đăng trên nền tảng xã hội Truth Social để nói lên sự hoài nghi của mình về việc một tổng thống đương nhiệm sẽ sử dụng hệ thống tư pháp để chống lại một cựu tổng thống Hoa Kỳ, người cũng là đối thủ hàng đầu của ông ấy.

Ông Trump đã viết, “TÔI LÀ MỘT NGƯỜI VÔ TỘI!”

Ứng cử viên tổng thống của Đảng Cộng Hòa Vivek Ramaswamy nói chuyện tại Liên minh Niềm tin và Tự do Iowa ở Clive, Iowa

Tin tức này đã khiến ông Ramaswamy và các thành viên Đảng Cộng Hòa khác lên án.

Họ xem bản cáo trạng này là bằng chứng cho thấy một hệ thống tư pháp hai tầng ở

Mỹ một hệ thống cứng rắn với ông Trump nhưng lại mềm mỏng với ông Biden.

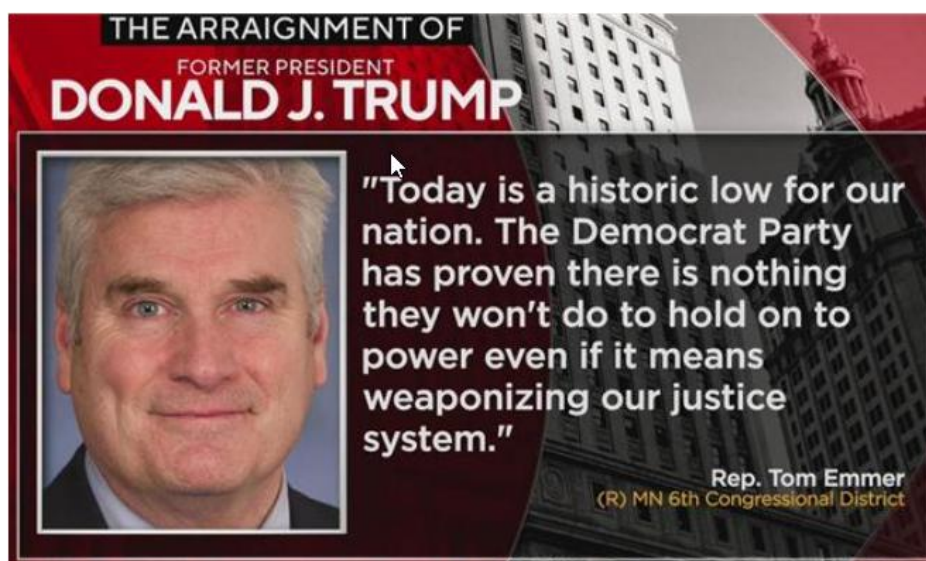
Ông Ramaswamy viết: “Chúng ta không thể có hai tầng tư pháp: một tầng dành cho ông Trump, một tầng dành cho ông Biden. Một dành cho ông Julian Assange, một dành cho cô Chelsea Elizabeth Manning. Một cho BLM/Antifa, một cho những người biểu tình ôn hòa vào ngày 06/01.”

Ông Ramaswamy, một ứng cử viên cho đề cử tổng thống của Đảng Cộng Hòa đối lập với ông Trump, đã lặp lại các quan điểm của vị cựu tổng thống này đối với những hành động của chính phủ Tổng thống Biden. Ông đã cảnh báo việc Hoa Kỳ sa vào tình trạng giống như một nước cộng hòa chuỗi, nơi Đảng Dân Chủ lợi dụng cơ quan chấp pháp để đàn áp các đối thủ chính trị của mình.

Ông Ramaswamy nói: “Tôi chưa bao giờ nghĩ rằng chúng ta sẽ chứng kiến ngày mà Tổng thống Hoa Kỳ ủy quyền cho DOJ bắt giữ đối thủ chính của mình ngay giữa một cuộc bầu cử. Ông Obama đã cố gắng thay mặt FBI xâm nhập vào chiến dịch tranh cử năm 2016 của ông Trump một cách đáng xấu hổ, nhưng lần này họ không còn cơ hội nào nữa: nhà nước cảnh sát liên bang đang công khai bắt giữ ông Trump.”

Ông tiếp tục cho biết, “Đây là một sự sỉ nhục đối với mọi công dân: chúng ta không thể biến thành một nước cộng hòa chuỗi, nơi mà đảng cầm quyền sử dụng lực lượng cảnh sát để bắt giữ các đối thủ chính trị của mình. Thật là đạo đức giả khi DOJ chọn truy tố ông Trump mà không truy tố ông Biden.”

Hôm 05/06 tức vài ngày trước khi có tin tức về bản cáo trạng nói trên nhóm pháp lý của ông Trump đã dành khoảng hai giờ tại DOJ để thảo luận về những lo ngại của họ liên quan đến việc giải quyết vụ án này.

Trong một bức thư đề ngày 23/05, các luật sư của ông Trump đã yêu cầu có một cuộc họp với Tổng chưởng lý Hoa Kỳ Merrick Garland “để thảo luận về tình trạng bất công đang diễn ra” mà họ nhận thấy trong các cuộc điều tra ông Trump của vị biện lý đặc biệt này.

‘Ngày đen tối’ cho Mỹ quốc

Thách thức truy tố cựu Tổng thống Donald Trump vì xử lý sai các tài liệu bí mật đã xuất hiện trên Bộ Tư pháp kể từ khi cuộc điều tra bắt đầu. Khả năng bị truy tố sẽ còn khó khăn hơn đối với các công tố viên khi giờ đây Tổng thống Joe Biden đang phải đối mặt với vụ bê bối có tính chất tương tự của chính ông.

Ông Trump luôn khẳng định rằng những tài liệu bị thu giữ từ Mar-a-Lago đã được giải mật trước khi ông rời nhiệm sở.

Ông Ramaswamy cho biết “những vấn đề pháp lý quan trọng” về quyền giải mật tài liệu của tổng thống là trách nhiệm của các tòa án. Tuy nhiên, ông nhấn mạnh rằng “chúng ta, những người dân” có quyền quyết định ai là người điều hành quốc gia.

“Tôi sẽ dễ dàng hơn để giành chiến thắng trong cuộc bầu cử này nếu ông Trump không tham gia cuộc đua, nhưng tôi ủng hộ các nguyên tắc về chính trị,” ông nói thêm, đồng thời cho biết, nếu đắc cử, ông sẽ ân xá cho ông Trump và “khôi phục luật pháp trong đất nước của chúng ta.”

Ông Trump đã tỏ ra hoài nghi về sự vô tư của DOJ khi nhấn mạnh điều mà ông và các thành viên Đảng Cộng Hòa khác nói là một sự khác biệt trong cách ông được đối xử so với ông Biden về các tài liệu mật.

Ông Trump viết: “Chính phủ tham nhũng của ông Biden đã thông báo với các luật sư của tôi rằng tôi đã bị truy tố, dường như là do Trò lừa bịp các Thùng tài liệu (Boxes Hoax), mặc dù ông Joe Biden có 1850 Thùng ở Đại học Delaware, thêm các Thùng ở Khu phố Tàu, Thủ đô Hoa Thịnh Đốn, thậm chí còn nhiều Thùng khác tại Đại học Pennsylvania, và các tài liệu vương vãi khắp sàn nhà để xe của ông ấy, nơi ông ấy đậu chiếc Corvette của mình, và căn phòng này chỉ được ‘bảo vệ’ bằng một cánh cửa nhà để xe mỏng như tờ giấy và luôn để mở.”

Chủ tịch Hạ viện Kevin McCarthy (Cộng Hòa-California) cũng đã lặp lại các quan điểm tương tự và lưu ý rằng ông Biden “đã lưu giữ các tài liệu mật trong nhiều thập niên.”

Ông viết trên Twitter rằng, “Hôm nay thực sự là một ngày đen tối đối với Hợp chúng Quốc Hoa Kỳ. Thật vô lương tâm khi một Tổng thống truy tố vị ứng cử viên hàng đầu đối lập với ông ta.” Ông nói thêm rằng, “Tôi, và mọi người Mỹ tin tưởng pháp quyền, sát cánh cùng cựu Tổng thống Trump chống lại sự bất công nghiêm trọng này. Đảng Cộng Hòa tại Hạ viện sẽ quy trách nhiệm cho việc vũ khí hóa quyền lực trắng trợn này.”

Thượng nghị sĩ Chuck Grassley (Cộng Hòa-Iowa) đã thu hút sự chú ý đến thời điểm đưa ra bản cáo trạng này, trùng với thời điểm FBI nhượng bộ cấp quyền truy cập vào một tài liệu không phải cơ mật cho các thành viên của Ủy ban Giám sát và Trách nhiệm giải trình của Hạ viện. Tài liệu này được cho là chứa thông tin liên quan đến một âm mưu hối lộ hình sự liên quan đến một công dân ngoại quốc và Phó Tổng thống đương thời Joe Biden.

Ông Grassley viết trên Twitter: “Và họ thắc mắc tại sao mọi người nghĩ rằng [có] hai tiêu chuẩn tư pháp.”

Ủy ban Giám sát đã đe dọa buộc tội Giám đốc FBI Christopher Wray xem thường các thủ tục tố tụng của Quốc hội vì đã từ chối không giao ra tài liệu này. Đảng Dân Chủ đã tán dương bản cáo trạng nói trên như một minh chứng cho việc không một người nào, bất kể địa vị của họ, ở trên pháp luật.

Đân biểu Rashida Tlaib (Đân Chủ-Michigan) viết: “Vị cựu tổng thống bị đàn hặc hai lần này hiện giờ đã bị truy tố hai lần.”